

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Melléklapja: „GÖMÖR-KISHONT T. E. VÁRMEGYE HIVATALOS ÉRTESSÍTŐJE.”

A m. kir. postatakarékpénztárnál a 998. sz. cheque-számla tulajdonosa.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca 1. szám a. a. könyvnyomdában. — Ide intézendők a kiadóhivatali illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felzárások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legezélszerűben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Közzellem.

II.

Az egyéni — természetes — hiúság mesterséges táplálása által rövid két évtized alatt sikerült elhíttetni Magyarországot társadalmával, hogy őseredeténél fogva aristocraticus hajlamu. Aristokratikus az a társadalom, melyben a legdemokratikusabb intézmények létrejöttek egyetlen csepp vér kiontása nélkül!

Társadalmi szempontból igazán lehetetlenségnek tűnik fel az az ugrás, ami 1867 és 1887 között van. A liberális, magyar, életerőre kapott közzellem, mely 67-ben új, nagy korszak elé vezette nemzetünket, husz év alatt a legnyomortabb, valóban arczpirító servilismussá változott át. Mert a mai közzellemet, azon általános tudatot, mely ellen jóízű embernek, ki magát műveltnak akarja tartatni, vétenie nem szabad, ezen két fogalom köre alkotja meg: servilismus fölfelé, és gavallérkodás lefelé.

Mindakettő onnan indult ki, a honnan alkotmányosnak nevezett országokban a társadalom élete táplálkozni szokott: a parlamentből. A közönséges udvariasságból — melylyel köztekintélyek irányában mindenkinek viseltetnie kell. — lassanként kifejlődött az a csúszás-mászás, a protectio, a hízlegés egész rendszeres tana, mely a miniszteri előszobák miasmaiból még a parlamenti székek légkörébe is be van esempészve. E tanok szerint ismerünk politikai gazembereket, a kik társadalmi erényhősök; e tanok szerint deputatiókkal erkölcsi kényszerrel gyakorolni az államhatalom kezelőire: nem protectio; s e tanok szerint a legüresebb fejű magnás-sarjadék is Széchenyi István reménybeli utóda, mihelyt a cousine-ok, tante-ok és oncle-ok ügyes intriguái segítségével fényes carrierején a vörös bársony székig feltántorog.

Sőt hazafiúi kötelesség is támogatni „göröngyös pályájukon” a nagytehetségű gigerliket; a közzellegat azon magasabb polczai, melyeken a kormányzat elvei születnek meg, így lassanként az érdemjelek és magas kitüntetések kirakataivá váltak, melyekre lelkesült, sóvárgó pillantásokat vetni: nemes ambícióknak tekintetik.

S ez így van legfelül, hazánk társadalmának legmagasabb köreiből épűgy, mint idelent, a megyék korlátolt mozgású társadalmi életében. Sőt a viszonyok még arányosak is; fent: főuri etiquette a servilismus, idelent meg gentry. Egyikbe épen úgy, mint a másikba két qualificatio vezet: a születés fénye vagy a gazdagság áldozatkészége. S az értelem és erkölcs igazi fölcentjei — a szellemi aristokraták — a servilismus e tunya korában elvadulnak és elzülkenek ha sem uri összeköttetések, sem öröklött gazdagságuk nincs, vagy legjobb esetben eltengődnek valami kisebb állomáson, hová a magas származású üres fejűnek helyet foglalni — derogált.

Ezek nem politikai, ezek társadalmi bajok. Egy nemzet, egy ország politikáját mindig annak társadalmi alkotja meg és szentesíti. Ha a társadalom egészséges: az országos politika beteg nem lehet. S nálunk elegendő panasz is van a közügyek, a közzellem ellenében. Csak hogy akik e meddő, sivár korszak hasznait aratják, igen jól eltalálták a módját: hogyan lehet az elégedetlenséget elfojtani: egy betegséget más betegséggel. Azok ellen, kik a servilismus mai tulkapásait az „ense recidendum” módszerével kívánják megszüntetni, kitalálták közzellemünk egy másik lényeges alkatrészt, mely a magyar nemzeti individualitáshoz oly igen alkalmasan simul: a lovagiaskodás, a gavalléroskodás társadalmi bölcsészete.

Felreértések egy cikk miatt.

Lapunk megelőző számában „Hódítás” cím alatt egy cikket tettünk közzé, melynek értelme az, hogy ev. egyházainknak esperességi közgyűlése Tiszolcon a legszebb rendben folyván le, a békés egyetértés az intéző köröknek azon tapintatos eljárásán alapult, hogy a dissidens elemekkel kerülte az összetűzést, a többi közt pedig hozzá járult ahoz, hogy a jegyzőkönyv lefordíttassék tót nyelvre is, a költséget azokra háritván, kik a tót nyelvű jegyzőkönyvet kívánják. Meglehet tévedtünk, de az eredményt a tótok részére hódításnak jelezte.

E cikk, mint magánaton meggyőződünk, a magyar evangélikusok körében visszatetszést szült s azt egyenesen téves információ alapulónak mondják. Meg kell jegyeznünk, hogy a cikk írója abból a tényből indult ki, miszerint a tót nyelvű jegyzőkönyvre vonatkozó indítvány csakugyan elfogadtatott, egy régebbi határozatra való tekintettel. Miután azonban a magyar párt nem tekintti ezt veszteségnek, a tótok sem tekinthetik hódításnak, így a „Hódítás” cikk írója annál nagyobb hazafiúi örömmel fogadja el a czáfolatot, mentől erősebb energiát lát az ev. magyarság magatartásában. Midőn tehát cikkének intencióját, mely hazafiúi aggodalmaiból származott, ezek alapján tévesnek nyilvánítja, azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy azon a téren, a melyen minden igaz magyar honpolgár szívesen sikra száll, az ev. hazafias párttal ezután is egymást támogatva fognak küzdeni. — Béke velünk! — a.

Középtanoda a vidéken.

Haladást észlelünk a tudomány minden ágában. Ezzel kapcsolatban látjuk hogy a tudomány a maga képviselőjét nemesek a fő-, hanem a középiskolában is találja. Míg az előtt nekünk korosabbaknak az egész gymnásiumi tanulmányaink alatt 3—4 tanárnak volt, az alatt mai nap meg vannak a szaktanárok, kik kizárólag szakmájukba vágó tantárgyakat tanítanak az iskolában. Ez a specialista korszaka, ezt a tudomány haladása és bővítése magával hozza.

Ilyen 3—4 tanerejű főgymnásiumok voltak az előtt a kisebb és közép városokban 48-ig, a mikor a haza fegyverre szólította fiait, a tanulókat csakugy, mint a tanárokat; és az ez utáni szomorú idők az iskolákat egészen megváltoztatták. De azért ilyen rendszer alól kiké- rült és még mai nap is élő tudósaink nemesek hogy be- esületesen megállották helyüket, hanem bizony egyesek még európai hírre is vergődtek és közbecsülésnek örvendének.

Ha már most e híres emberek életrajzi adatai után járunk, ha azt kérdezzük, ugyan hol vetették meg ismereteiknek az alapját, hol végeztek középiskoláikat? azt nyerjük feleletül: a vidéki gymnásiumokban: Rimaszombatban, Rozsnyón, Késmárkon, Lőcsén, Eperjesen, Sárospatakon stb. Bizony sok előnye van az ilyen vidéki gymnásiumoknak a fővárossal szemben. Különösen az egészségi, ellenőrzési és tanulási szempontból véve.

Alapítóink történetesen olyan vidéki városokban létesítették a középiskolákat, melyek természeti szépségekkel bővelkednek és a muzsák fiainak bő alkalmat szolgáltatnak a természettel megbarátkozni. Vegyük csak sorban mindazon vidéki városokat, hol középiskolák léteznek, nem-e egészségesek, gyönyörű fekvésűek, hol hegyekkel, hol rónával vannak körülvéve. A tanulóra nézve igen kün- álkozó alkalom a környéket ásványi, növénytani, történelmi, földrajzi és közművelődési tekintetben behatóan megismerni, ásványt, növényt, esigát, lepékét bogarat stb. gyűjteni. Egészséges éghajlat, friss víz, a vidék termelte egészséges tápszer, lakosainak barátságos érintkezése és patriarchalis viszonya, oly előnyök, melyeket azon szüle jól tudja becsülni, ki az egészségre, a legnagyobb földi kincsre, gyermeke részére kíván fősulyt fektetni.

A gyermek, kivált olyan korban, mikor a test fejlődése befejezve nemesek hogy nincs, hanem fejlődésének javában van, kell hogy az egészség feltételeire nagy figyelmet fordítsunk, hogy a test esupa tudomány miatt el ne esenevesszen, hanem az egészséges testben, egészséges lélek is lakjék.

Ezt némely fővárosi szüle nagyon jól tudja s azért nem ritka azon eset, hogy budapesti születésű tanulókat a vidéki gymnásiumokban találunk. Ismerek hazám nyu-

gati részében egy ev. gymnásiumot, hol Bécsből való tanulókat az alsó osztályokban gyakran találunk.

Az ellenőrzés mind a tanulási előmenetelre, mind pedig a magaviseletre nézve a nagy városban majdnem lehetetlen, még az internátusban is, a mivel eddig nagy városaink — egy-kettőt kivéve — nem igen dícsékedhetnek.

A tíz éves gyermek, ki eddig a népiskolát elvégezte, a középiskolában való belépésével egyszerre a sok könyv által körülvéve látja magát, a komolyabb tanulás küszöbén áll.

Nagyon esalódnak azok kik azt hiszik, hogy a gyermek minden ellenőrzés nélkül hozzálat a tanuláshoz. A vidékről jövő gyermekre nézve a nagy városban annyi látni való van, hogy egyszerre azt sem tudja, mit nézzen előbb, a szórakozottság már az első perczben nagy erőt vesz rajta, ezt a kisebb vidéki városokban nem találjuk. Ha ez utóbbiakban szemlélni való is van, ennek nevezetességeivel a tanuló csakhamar megismerkedik és az által a tanulástól semmiképp sem vonatik el. A tanérek szeméi előtt folyton lévén, a tanulási előmenetelt csak ugy, mint a magaviseletét könnyen ellenőrizhetik, a mi a nagy városban a lehetetlen dolgok közé tartozik. Hiába tiltják itt a szigorú iskolai törvények a kávéház, a korema látogatását, a felserdült tanuló az utánnuk járó iskola szolgán nagyon könnyen kifognak és a tiltott helyeket látogatják.

A jövedelmi szempontból véve a vidéki lakosságra nézve nem kis jelentősége van a gymnásium fennállásának. A 20—30,000 frtnyi forgalom sok szegény családnak kenyeret nyújt, az ipart és kereskedelmet nem kis mértékben előmozdítja, a közműveltséget emeli. Vegyük csak el a vidéki városokból ezen tanintézeteket, bizony ennek a hiányát minden tekintetben megéreznék.

Most már előállanak a fővárosiak ellenvetésekkel és ennek az ellenkezőjét fogják vitatni. Különösen azt fogják hangsúlyozni, hogy a fő- és nagy városok a vidéki tanulóra nézve oly előnyt nyújtanak, melyet a legjobban felszerelt vidéki középiskola sem nyújthat. Az országos és magángymnásiumok, a különféle könyvtárak és más közművelődési tényezők, a műveltség és tudomány előmozdítására szolgáló eszközök csakis a fő- és nagy városokban találhatók fel, ezeket a vidéken hiába keressük. — Ezt, azt hiszem senki sem fogja tagadni, csak a dolognak árnyoldalát nem tárják fel előttünk, ellenvitaink ezt igen bőlesen elhallgatják. Pedig a veszély a tévutra kerülésre, kivált az első években ellenőrzés nélkül, tagadhatlan nagy.

A főiskolák ugyis csak a fő- és nagy városokban vannak elhelyezve. A középiskola bevégezése után, az ifjunak elég ideje van szakpályája folytatása czéljából azon tényezőkkel megismerkedni, melyek szakmáját emelik és melyek által általános műveltségre és tudományosságra szert tehet. Addig azt hisszük és reméljük, hogy az ifju önnállóra lett és ellenőrzésre szüksége nincs.

Ha már most a két ellenvetést tárgyilagosan vesszük, azt hiszem, az előny a vidéki középiskola mellett szól, mely egyuttal újmutatás ránk nézve, hogy mi e tekintetben minden fölünk kitelhetőt elkövesünk jó hírünk nevelésére saját reputációnk érdekében, hogy a fő- és nagyvárosiak gyermekeit minél számosabban hozzánk, a vidékre küldjék. Wiesinger Károly.

Levelezés.

Nyustya, 1891. augusztus 14.

T. Szerkesztő ur! A „Gömör-Kishont” f. évi 31. számában „Vármegyei ujdonságok” rovatában „Elkeresztelés” cím alatt intézetünket is érdeklő közlemény jelent meg, melyben az eset oly formán van előadva, mintha intézetünk a bírságpénz kifizetésénél szabálytalanul járt volna el. — Miért is az ügy érdemére vonatkozólag kinyilatkoztatjuk, hogy takarékpénztárunk az elkeresztelési ügyből felmerült bírságpénzt és mellékköltséget a rimaszombati járás főszolgabírói hivatalának 1890. évi október hó 18. kelt 20/kih. sz. alatt hozott bírói végzése alapján fizette ki.

A nyustyai takarékpénztár igazgatósága nevében.

Basilides János, igazgató.

Ratkó, 1891. aug. 10.

Örömnappja volt Ratkó városának augusztus 6-án. Ekkor tartatott meg ovodánk közzellegja ngs. Latinak Frigyes ur, annak főpáronusa, valamint szépszámú vidéki s helyi érdeklődő közönség jelenlétében. Örömnappja volt ugy a szülőknek, mint mindnyájunknak, kik azon résztvettünk; mert alkalmunk volt meggyőződni, hogy ovodánk özy. Ziman Gusztávné kitünő szakavatottságu óvónök vezetése alatt magasztos czéljának megfelel s igazán hazafias missiót teljesít.

Az ötvennégy apró főből álló fegyvelmezett csapat tisztasági szemlére kiállitva, arra vonatkozó kedves ver-

sueskékét szavalva, járdalást, testgyakorlatokat mutatva, imára vezényelve, számos jövedvő dalekat zengve, érzék-feszítésre irányított mozgó és álló vidám játékokat produkálva: valóban úgy tűnt fel, mint egy kies liget ölen, virágzó árnyas lombok alatt esésérgő kieseli madár sereg, mely jóságos teremtnének zengi bájdalait, — neki mutatja be játszi mozgásait annak magasztalására lebegtetni himzett zsarnyacsokját. Tapasztalt fényes eredmény fölötti általános örömmel aztán Latinák Frigyes helyettes elnök ur adott érzékeny kifejezést, köszönetet szavazva első helyen a buzgólkodva fáradozó övönöknek, aztán minden jóindulatu pártfogóknak, kiemelve szülők előtt a kisednevelésnek a szellemi tökéletesedés, erkölcsi s jellemképzésre irányuló jótékony hatását, nagy horderejét, könnyek gördültek az érzékenyült szülők s jelenlévők szeméből, az övönöt a köszöntő hálanylatkozatok s szerenesekevánatok özöne árasztá el. Délben közeled következett, melyet nemcsak a jósvai derek zenekar fülbemászó, szivet, velőt rázó zenéje tett élvezetessé; hanem számos sikerült felkösöntő is fűszerezett. Felkösöntettek: a nap hősnője, az övönő, ki babérokat aratva, az elismerés ritka, de annál értékesebb virágát fűzheti koszorujába, usg. Latinák Frigyes ur, mint minden szépért, nemeseit ifju hévvel lelkesedő férfiuért és hazafias ezélokát önzetlenül munkáló, a nevelés szent ügyét minden irányban támogatni kész emberbarát; — éltetve volt nemes Ratkó városa, annak előjárósága, mely a haladó korszellemet megérte, mint erkölcsi testület minden törekvését oda irányítja, hogy e legifjabb, de kedvencz s szép reményekre jogosító gyermeke „a kisedovoda” izmosodjék, fejlődjék, virágozzék!

Igen szép látványt nyújtott aztán a gyermekek számára rendezett s várua várt nyári mulatság. Az imént hivatalos helyiség táncsteremmé alakitva szintugy hemzsegett a legujabb divat szerinti gálába esapott, nagy jövőnek elébe néző kicsinyke dandik és szalónképes hölgyecskék zümmögő rajától. Járták a esárdást, hogy csak úgy zúgott belé az egész ház, — megújrázták a nótát úgy, miként a muzsikás tán jobban megizzadt, mint ők; — söt akadtak élelmes gavallérok, kik egyszerre két dámat is foglalkoztattak, azokat szünet alatt séta közben valódi világlátott dandik módjára mulattatták, legyeztek, esemegékkkel, hűsítőekkel traktálták. Vidám, fesztelen mulatságoknak csak az est vetett véget.

Az ünnepély költségeihez Latinák Frigyes ur — egyebeken kívül — 10, Hörk Istvánné urhölgy 5 frttal, szorgalmas tanulók jutalmazására Zachar Sámuel lelkész 3, Gallo János 2 frttal voltak kegyesek járulni. A nemes eseleketet magába hordja jutalmát. Fogadják ez uttal legnálásb köszönetünk őszinte kifejezését!

A ratkói hazafias hölgyek vendégszeretete gazdag asztalok köré izletes oszonnara gyűjté a vendégsereget, mely alkalommal Zachar S. lelkész uolag kiemelvén övönő érdemeit érdeklődés szulte jóindulatu támogatásáért esedezett a helybeli s vidéki hölgyeknél, hogy a nem rég alakult ratkóválygi nőegyletet, melynek egyik ezélja épen az ovolában járó szegény gyermekek ruházása, — aranyos szívük hó sugaraival melegennti kegyeskedjenek.

Midőn a kicsinyek kivonultak, kezdődött a nagyok mulatsága, mely hogy kedélyesen folyt, bizonyosága az, miszerint a válogatott társaság jó kedve közepette eskák akkor gondolt oszladozásra, midőn a reggeli nap előre küldött fényárja már foszlattal kezdé az új fekete fűyölát.

Hölgyek közül becses megjelenésükkel szereneséltettek bennünket: Hörk Istvánné leányával, Honézy Odónné két leányával, Ryppel Vilmosné, Muraközy Gyuláné, Krees Gyuláné, Csernok Jánosné, Klincezky Sámuelé, Danis Zsuzsanna, öz. Zacharné asszony, Faluba Andrásné, Koreny Andrásné, Elm Jánosné, Havran Dánielné, Kolbenheyer Emma, Csernok Hermin, stb.

Bárcsak minden község dicselkedhetnék mielőbb jól berendezett ovodával, hogy midőn a szülöket napi foglalkozásuk a háztól távol tartja; kicsinyei képzett övönő felügyelete alatt hasznosan tölthetnék idejüket; úgy a folyton komorodó idők viszontagságai között bizonyára egy örömmünneppel több lenne évi krónikájába bevezetve a kisedovó vizsgálat.

Vajha mindnyájan ne csak átéreznök, hanem kellelmesen tapasztalnök is ezen — számtalan magasztos intézmény dőnthetlen fundamentomát képező — arany igazságának becsértékét: „Egyetértés által esekély dolgok növekszenek; egyenetlenséggel a legnagyobb alkotások is romba dőlnek!”
Jelen volt.

Rimaszécs, 1891. aug. 15.

T. Szerkesztő ur! Bees lapja 32. számában Vattay László rimaszécsi ref. lelkész ur „Megszivlelésül” egy ezikket tett közzé, a melyben a rimaszécsi ref. tanító pusztá-esobánkai 1291 □ ölnyi földének túlmagas megadóztatását hangsúlyozza. Minthogy a tisztelt lelkész ur ezen ezikkében az én személyemet is érinti és az adó magas voltát egyenesen az én hibámul rója fel, bár a hírlapi polemianak nem vagyok barátja, mégis erkölcsi kötelességemnek tartom a ezikk tartalmát valódi értékére leszállítani.

A rimaszécsi ref. tanítónak szóban levő földje után a mult évben ki volt vetve: földadó 1 frt 64 kr., ált. jövedelmi pótdadó 60 kr., községi pótdadó 12 kr., összesen 2 frt 36 kr. — A folyó évben pedig földadó 1 frt 64 kr., ált. jövedelmi pótdadó 60 kr., utadó 1 frt 50 kr., összesen 3 frt 74 kr.

Ezen adónemek között a mult évben a 12 kr. községi pótlék, tanítói állása kikerülvén az előjáróság figyelmét, tévesen lett előírva, mit bizonyít azon körülmény, hogy az illető tanító ur, ez egy esetet kivéve, sem a esobánkai, sem a rimaszécsi birtoka után községi pótlékkal terhelve sohasem volt. A mult évi 12 kr. községi pótdadó téves előírását illetőleg pedig általam értesítve lett, hogy az részére a községi pénztárból vissza fog utalványoztatni.

A folyó évben reá kirótt 1 frt 50 kr. utadóra nézve, melynek fizetése alól a törvény őt, mint 300 frt évi fizetéssel nem bírót, felmenti, az érdekelte tanító ur már jogorvoslattal élt, a mennyiben az utadó elleni felszólamlását beadta. Mi több, arról is értesülve van, hogy az árvíz okozta károk következtében adóleengedés ezéljából az intézkedés megtörtént.

Az illető lelkész ur is birt ez intézkedésekről tudomással. Hogy tehát ezikkének közzétételével mi ezélt akart elérni és a rszécsi ref. tanító ur megadóztatása körül eljárásomat miéért látta jónak oly sötét színben feltüntetni, annak megbírállását az elfogulatlan nagy közönségre bízom.

Azzal ugyanis, hogy az adóintő ezédukat azoknak, kik az esedékes adójukkal hátralékban maradnak, nagy közönséggel kiosztatom, csak kötelességemet teljesítem. De hivatalos kötelességemnek nemcsak ez irányban (értem az adóügyet), hanem minden tekintetben megszoktam felelni, mit reménylen, hogy a tisztelt lelkész ur sem von kétségbe?

Végre a lelkész urnak azon szíves jóakarataért, hogy engemet a főnnebb szóban volt 1291 □ ölnyi p-esobánkai tanítói föld jószágigazgatójaul ajánl, csak akkor fogok közönséggel tartozni, ha beelőyásával oda fog hatni, hogy legalább egy 10000 holdas birtokba jószágigazgatónak bejuthassak, a mely esetben körjegyzői állásomat tisztelt lelkész urnak szívesen át fogom engedni.

Kellner Pál, körjegyző.

Perjese, 1891. aug. 6.

T. Szerkesztő ur! „Gömör-Kishont” becses lapjának 29-ik számában egy megyei közművelődési tag a gömörmegyei magyar közim. egyesület balogi körének telensége fölött méltó panasának ad kifejezést, s azt kívánja, hogy e kör vagyoni állapotáról tisztelt lapjában jelentést tegyek; tehát szíves engedelmevel van szerencsem jeleneni, hogy e kör pénztári állapota a következő:

Bevételezett:

1. Maradvány az 1887-ik évről	8 frt 18 kr.
2. Lovasányi Soma ur 3 évi tagdíja	6 frt — kr.
3. Dr. Danis János ur 3 évi tagdíja	6 frt — kr.
4. Trajtlér János ur 2 évi tagdíja	4 frt — kr.
5. Furdá János sztrizsi lakos adománya 2 frt — kr.	
6. Mikulás János ur adománya	— 20 kr.
7. Lesták Rudolf ur adománya	— 50 kr.

Összesen: 26 frt 88 kr.

Ezen összeg kézpénzben rendelkezésre áll. Azt hiszem, hogy a kör helyeslésével találkozom, ha ezen összeget legközelebb — a mint egészségem engedi — a központnak szolgáltatom által. — Megjegyzendő, hogy Dr. Danis János ur 40 drb nyugutát szíveskedett tőlem átvenni, a tagok közt leendő kiosztás végett s ámbár ezeket ki is osztotta, de fáradságát siker nem koronázta, mert ezen nyugutákra eddig még mi sem folyt be.

Adja az ég, hogy a tétlen álom után a humánus munkálkodásnak jótékony hajnala derüljön a balogi kör felett. — Mély tisztelettel maradok

Ziman Ede, pénztárnok.

Törvényzéki esarnok.

Augusztus hó 26-án: 1. Gondatlanság által okozott súlyos testi sértéssel vádolt Jakobei András elleni folytatolagos végtárgyalás. — 2. Hatóság elleni erőszakkal vádolt Halaska József és Szolják János elleni folytatolagos végtárgyalás.

Augusztus 27-én: 1. Lopással vádolt Zachar Sándor elleni folytatolagos végtárgyalás. — 2. Magánlak-sértés büntetvével vádott Králik János elleni folytatolagos végtárgyalás. — 3. Orgazdaság büntetvével vádolt Sztanik Judith és társa elleni végtárgyalás.

Szentmiklóssy Sándor

Tizenegyen voltak testvérek; akkor még arra voltak büszkéek a magyar anyak. Ma már alig él közülök három-négy, s a kik Sándor előtt elmentek, egyiksem élt még csak ilyen magas kort se.

A kik az utolsó időkben ismerték meg, el se tudják képzelni, milyen dalás gyönyörű levante volt ez az osszerokadt, törődött, elvénült férfi, ki vastag botjára támaszkodva, vigyázó léptekkel járja be a város utcait és viruló környékét

Abban az időben, a mikorra a Szentmiklóssy Sándor életének fénykora esik, az emberek, a köz- és magánviszonyok egészen mások voltak, mint ma. Másképen nézett ki az egész világ. Az ujjászületett, felszabadult Magyarország eleven társadalmában pezsgett a vér; mulatságok, bálók s a társas összejövetel ezérfele ezime alatt rendezett társadalmi mozgalmakban a fiatal, gavallér magyar kedély dominált. Ennek volt Szentmiklóssy Sándor egyik legtekélyesebb képviselője.

Leventei termeten gyönyörű, férfias, tiszta magyar típusú fő, örökké vidám, derült kedély; nemes, jó szív, mely él-hal a barátságért; ruganyos mozgékonyosság; s valami olyan veleszületett, természetes szellemesség, mely mulatva is mulatatt; ezek képeztek körülbelül az ő egyéniségének általánosan rajzolt képét.

Igy kimondva képtelen paradoxnak látszik a mai ember előtt, pedig a kik visszaemlékeznek a 70-es évek társadalmi életére, nagyon jól tudják, hogy az akkori mulatságok és egyéb társas összejövetelek többet használtak a közügyeknek, mint napjainknak temérdek és végevárhatlan enquetmániája.

Az emberek akkor kedélyesebbek és őszintébbek voltak. Vidám poharazás közt kiegyenlítgették a differenciákat, vagy egy-egy ártatlan karezolással fejezték be az összeütöközést, melyből a becsület mindig sértetlenül került ki. Még a más becsületére is tudott vigyázni az ember, most a magát se tudja mindenki megőrizni.

A mulatságok szünőrái alatt komoly discursusok folytak; rövid, alapos megjegyzések képeztek a kapacitációt, mely előtt a legokosabb emberek se fogták be füleiket. Ily helyeken lehetett látni a szép Szentmiklóssy Sándort.

Mintha most is előttem volna előkelő, kedélyes alakja, a mint biztos karjával könnyedén fékezi a tilburyje elé fogott tüzes paripákat; vagy mikor a bálterem parquettején keresztül eleganciával sűrög-forog a tarka nép között; minden mozdulata esupa kellem, minden szava egy-egy szeretetreméltó elmesség

A kor és hű alakja együtt tűntek el. A kedélyes társadalmi életet ridegség, a lelketlen formák chablona váltotta fel; s a kedélyes fiatalág pajkos elevesége könnyekbe és aktákba fulladt. Ő maga is a sport és nemes passiók köréből a megyei számadások rubrikái közé vonult, s mint egy remete: nehéz, lelkiismeretes munkában vezeklette több éven át a fiatalkor költséges és vidám lelkesedéseit.

De köztünk, kik szerettük egyenes, becsületes, lo-vagias barátságaért, szeretetreméltó kedélyeért, minden nemesért lelkesedni tudó jó szíveért, sokáig élni fog kedves emléke, mely fel-fel tűnik előtünk a változott idők változó alakjai között; s neve említésénél mindig őszinte sohajjal rebejjük utána: nyugodjék esenesen az örök álomban!

Helybeli hírek.

Ő Felsége születésnapja alkalmából folyó hó 18-án városunk középületei zászlódszt öltöttek. A törvényzéki palota kápolnájában pedig Mészáros Bálint esperes-plebános „Te deum laudamus”-t tartott, melyen jelen volt az összes állami, városi és megyei tisztikar. Utóbbiakat fényes díszmagyarban Hámos László főispán vezette. Jelen volt még a szabadkai állami méntelep tisztikara és az összes legénység is.

Kinevezések. A helybeli kir. törvényzéknél megüritült jegyzői állásra Pavletics Béla budapesti kir. itélőtáblai joggyakornokot nevezte ki az igazsáügyi miniszter. — továbbá ugyanezen törvényzékhöz Maklary Árpád telekkönyvi díjnokot irnokká nevezte ki.

Halalozas. Szentmiklóssy Sándor, Gömör-Kishont-megye főszámvevője f. hó 14-én hosszas betegeskedés után Rimaszombatban jobblétre szenderült. A boldogult-ról lapunk más helyen emlékeztünk meg szíves kegyelettel, itt csak a szomorú hírt felemlítve, regisztráljuk, hogy a temetés f. hó 16-án a városi és vidéki közönség nagy részvéte mellett ment végebe. A koporsót a megyei díszruhás hajduk sorsfala vette körül, s az elhunytat a jó barátok emelték fel a gyászkoesira s boesították le a sírba. A család a következő gyászjelentést adta ki: Öt-vegy Szentmiklóssy Sándorné szül. Vályi Ida, — Szentmiklóssy Pál, János, György és Szentmiklóssy Erzsébet férj Vályi Kálmánné a nagyszámu rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvél jelentik forró szeretett férje, testvérük, illetve rokonuk Primőczy Szentmiklóssy Sándornak folyó év és hó 14-én, élete 47-ik évében, rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. — A boldogultnak hült tetemei folyó hó 16-án délután 3 órakor fognak a rimaszombati sírkertben, a róm. kath. egyház szertartásai szerint, örök nyugalomra tétetni. — Az engesztelő szentmise-áldozat pedig folyó hó 17-én fog a Mindenhatóknak bemutatottai. — Béke lengjen porrai felett! — Rimaszombat, 1891. évi augusztus hó 15.

Helyreigazításul. Lapunk mult számában ké- ujdonság alakjában is megemlékeztünk a megyei pénzügyigazgatóság körébe tartozó mozzanatokról. Ezek egyikében azt említettük fel, hogy az adók és illetékekben a folyó évben eddig elért bevételi többlet (a mult évihez képest) 19170 frt volt. E tévedést illetékes helyről nyert információ folytán helyre kell igazítaniuk akképen, hogy a 19170 frt bevételi többlet a folyó év július havában éretett el; az idei bevételi többlet pedig 63283 frt 73 krt tesz ki. Midőn ezen örvedetes eredményt szívesen constatáljuk, nem mulasztatjuk el megjegyezni, hogy lapunk említett közleményei a pénzügyigazgatóság körében igen tévesen magyaráztattak akkor, midőn azoknak rosakaratu szándékot tulajdonítottak. Mi — örvedetes közigazgatási eseményről lévén szó — az ily alkalmakra szokásos és ezélszerű hangon regisztráltuk a fenti eredményt, s ugy ezen esetre, mint a pénzügyigazgatóságnak az adóvégre-hajtás tárgyában kiadott humanus utasítására nézve is a pénzügyigazgatóság iránt teljes elismeréssel viseltetünk s figyelemmel kísérve ezen intézmény működését, örömmel tanuskodunk róla, hogy annak vezetési erélyes, tapasztalt és szakavatott kezeire van bízva.

Iparosaink sikere. Az iparos segítők és tanoncok országos kiállítás Nagyváradon folyó hó 15-én nyílt meg. A megnyitási ünnepélyen a rimaszombati ipartestület képviselőtében Szabó József városi tanácsos jelent meg. Örömmel említhetjük itt meg, hogy a kiállításon helybeli iparos ifjaink többnyire elsőrendű kitüntetésben részesítettek a jury által szolid és versenyképes ipari munkák előállításáért.

67502i forint 47 kr. áru füst. Ennyi volt az államkincstár jövedelme Gömörvármegyében a jelen év első felében — előhanyóvdekből. Tehát 56617 frt 62 krral több mint tavaly ilyenkor. Így jelenti a pénzügyigazgatóság. Előbb a esimos kis összegből, ahogy egy statisztikusunk hevenyében kiszámította, ki lehetne építeni valami kissébb rendű vasúti vonalat, vagy lábra lehetne állítani valami 50 iskolát, s még akkor is maradna belőle egy akkora összegecske a Közművelődési Egyesület számára, hogy azzal akár az egész vármegyét megmagyarosíthatná. Érdekes volna megtudni, hogy ebből a szép summából, ami most így „füstbe ment,” mennyit ezigartéztak el a 10—15 éves iskolás gyerekek?

Nyilvános számadás. „A gömörmegyei egyetemű ifjuság köre” által folyó évi augusztus 5-én Rimaszombatban tartott nyári táncmulatság bevétele a felülfizetésekkel együtt 76 frt 45 kr., kiadása 63 frt 45 kr. volt. Tiszta jövedelmet 14 frt felülfizetés képezi. Felülfizettek: Dr. Cziner Miksa 4 frt 60 kr., Baksay Józsefné 80 kr., N. N. 1 frt 20 kr., Miskolczy István, Dapsy Viktor, Stech Kálmánné, Beliczky Viktor, dr. Löcherer Tamás, Schulhof Pál, Welner Rozsó, Rády Lajos 60—60 krt, ifj. Badányi Gyula, ifj. Baksay József, Brabecz Sándor 40—40 kr., Lokasánszky Endre 32 kr., Paczek Emil, Hruska János 30—30 kr., Dapsy József 20 kr., Valaki 8 kr. A ezél iránti tekintetből fogadják szívesen a felül-fizetők a kör hálás köszönetét. A rendezőség.

Vármegyei ujdonságok.

A király születése napját Nagy-Rőczén is megünnepelték a város, iskola és hatóságok megjelentek az isteni tisztelőten.

Feliden is volt ünnepi istentisztelet ő Felsége születés napján, a melyen a zsnfolásig megtelt róm. kath. templomban a járási szolgabírói személyzetén kívül a vas-uti tisztikar teljes számmal volt jelen.

A megyei főszámvevői állás Szentmiklóssy Sándor halála folytán főispáni kinevezés által lesz betöltendő. E tárgyban sokféle — többé-kevésbé hiteles — verziók forognak a közönség körében, mi azonban korainak tartjuk a kombinációkat, s ez állás helyes betöltésére nézve teljes bizalommal viseltetünk magyénk főispánjának igazságszeretete itánt.

Coburg Ferdinand bolgár fejedelem gömörmegyei időzéséről írják lapunknak, hogy ő fensége e hó 8-án

reggeli 7 $\frac{1}{2}$ órakor érkezett Poprádra. Kíséretében voltak Neischmann tükös tanácsos, a fejedelem egykori nevelője és egy 22—23 éves segédtszűz, szép termetű, megnyerő modoru bolgár katona, ezeken kívül az öreg hercege-asszony udvarmestere és vagy 8 tagból álló szolgazemélyzet. Az állomásra várta ő fenségét Westhoff Károly hercegi vasgyári igazgató. Rövid pihenés után Pusztamezőre indult, a hol nagyon szeret tartózkodni. E helyhez a boldogult atyja iránti nagy kegyelme köti a fiatal fejedelmet. 9-én féltilkora reggel misét hallgatott a veres-kői templomban, mely után kegyesen beszélgetett Gazdik Károly plébánossal, megdícsérve őt a templom csinos, izléses berendezéséért és példás tisztán tartásáért. A kocsinál több táviratot írt, megrendelte a külön vonatot is Tiszoloztól Budapestig, azután kezét nyújtva a mellette álló vasgyári igazgatónak, Murányvára hajtatott. Itt nagyobb társaságot talált Rőczéről és a vidékről, mely szép bokrétaikat adott át a fejedelemnek. 11-én délutáni három órakor jött Pohorella vasgyárba, hol Szekeres Antal pohorellai plébános és ezim, kanonok és a vasgyári igazgató fogadta. Megtekintette a kastélyt és a parkot és Nándorhutára ment, hogy megnézzé a pár nappal ezelőtt felépített kohót. Végig járta a Szoszmiuka nevű dombot, hol gyakran, mint kis fiú, vígan ugrándozott boldogult atyja és anyja oldala mellett, kergetve a lepkeket, és Zlatnón át visszatért Pusztamezőre. 13-án reggeli 3 órakor elhagyta Pusztamezőt s Tiszolezon és Budapestet át visszautazott országába. Sok szegény ember halálja kísérte a jó szívű fejedelmet útjában. A pohorellai szegényeknek 50 frtot hagyott, megajándékozott minden szegényt, aki tőle alamizsnát kért, a murányi erdőőr, ki a régi vár emlékeit gondozza, 50 frtot kapott a fejedelemtől, s ezen felül még nagyobb összeget osztott ki a cselédség között. Jövőre ismét szándékozik felkeresni vidékünket, ilyenképen nyilatkozott a veres-kői plébános előtt, Petrenko János vasgyári tisztviselőnek meg azt mondta magyarul: „Viszontlátásra Petrenko ur!”

Esküvő. Lux János Coburg Fülöp herceg közszereiben álló tégárti erdése folyó hó 18-án vezette el-tárhoz néhai Pour János bájos leányát Idát.

Hymen. Martinovics István zölyömi kir. aljárásbíró jegyet váltott Tirsér Irén kisasszonnyal, Rozsnyón.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Bárkányi István IV. o. adótszűzét a tornallyai adóhivatalhoz III. o. ellenőrré nevezte ki.

Kubinyi Geza orsz. képviselő választói között f. hó 17-én Jolsván, 18-án Nagy-Rőczén megjelent.

Bárdossy Itona k. n. az operaház tagja, megyénk e kiváló művésznője, szüleinél Nagy-Rőczén tölti szünidejét, f. hó 16-án a nagyrőcei róm. kath. templom vérszentjének ünnepén a Szentlélek segítségül hívását énekelte, a nála megszokott művészi tökélyvel.

Haralozas. Özv. Remenyik Edéné, szül. Roszinezky Cornélia asszony, f. hó 17-én, élete 52-ik évében elhunyt Jolsván.

Lelkészi értekezlet volt e hó 11-én Tornallyán. Az ev. ref. papok közül tizenkilencen jöttek ott össze és a zsinati törvényjavaslatot bírálták; egyhangulag elvetették az abban tervezett közigazgatási bíróság eszméjét. Ezen kívül több új javaslatot is szerkesztettek. Végül tisztújítás volt, melyen elnökké Csabay Pál balogi jegyzővé pedig Szabó József naprágyi lelkész választották meg. A zsinati képviselőkre beküldött szavazatok f. hó 24-én ugyancsak a Tornallyán tartandó egyházgyűlésen gyűlésen fogtak felbontatni.

Jegyzői értekezlet volt f. hó 17-én Várgedén, ahol a rimaszécsi járásbeli községi és körjegyzők gyűltek össze szép számmal.

Egy tanító emléke. Szűgyi László ref. tanítónak a gömőri ref. tanítói testület volt elnökének zartársai díszes márvány emléket emeltek kártársai a zádorfalusi temetőben. Az emlékoszlop leleplezése aug. 6-án volt s az ünnepélyen jelen voltak: Diószeghi Zsigmond, Hanvai József, Batta Antal, Szulhai Béla, továbbá a lelkészi és tanítói karnak több jelese, mint Nagy Pál esperes, Bálint Dezső s-pataki lelkész, Ruzsaky Gyula, Batta György, Szabó József, Osváth Dániel, Hubay László, Vataj László. Az ünnepélyen Nagy Pál esperes mondott imát, a tanítói énekkar Csizi Miklós vezetése alatt gyászdalokat énekelt, Beeske Bálint pedig szépen kidolgozott emlékbeszédet mondott, melyben az elhunyt jeles pedagógus érdemeit méltatta. Nagy hatást keltett különösen a nép körében György Ferenc tanító bucsuztató verse, melynek hatása alatt több hallgató szemében könny esillogott. A tanítói kar emlékezetes dolgot eszelekedett, midőn a hátulán pályán érdemeket szerzett jelesének emlékoszlopot emelt.

Táncmulatság. Ajnáskőn a rimaszécsi járásban felállítandó menház alapja javára a vármegye ifjusága által rendezett nyári mulatság folyó hó 15-én igen szépen sikerült. A mulatságnak reggel 6 óra vetett véget. — Ott voltak: Özv. Alitisz Andrásné, Alitisz Miklósné, Balázs Margit, Balázs Vilibaldné, Ebeczky Elekné, Kubinyi Aladárné, Kubinyi Béláné, Kubinyi Bertáné, Madarassy Dezsőné, Sarlay Pálné, Szelezky Dénesné, Seyfert Antalné urnők és Alitisz Anna, Alitisz Margit, Ebeczky Anna, Ebeczky Rózsa, Kubinyi Andrea, Kubinyi Jolán, Kubinyi Mariska, Madarassy Vilma, Sarlay Helén és Szelezky Jolán urhölgyek. — Felülizettek: Kubinyi Bertáné 2 frt, Sarlay Pálné 2 frt, Szilárdy Béla 1 frtot és Fáy Béla 1 frtot.

Putnekon műkedvelői előadás lesz folyó hó 25-én a „Gömörmegei általános tanító-egyesület” tiszteletére, mely akkor és a következő napon tartja ott évi közgyűlését. — Előadják a „Nem tőröm a háznál” című 3 felvonásos vígjátékot Lendvay Mártontól.

Kokováról írjak lapunknak, hogy ott alig hogy megnyílt az év elején az „Olvasó és társalgó kör”, melynek jótékony hatása ily rövid idő alatt is eléggé észrevehető, már ismét egy új közhasznú intézmény alakult, t. i. az „Önkéntes tűzoltó egyesület”, mely különösen Szentpétery Zoltán és Jerem Viktor urak fáradozásainak köszöni lételet. Általában Kokováról el lehet mondani más tekintetben is, hogy — halad. Maholnap egész kis magyar városka lesz, a mi aztán már derek tanítóinak buzgalmat dícséri.

Katonai lóvásár lesz Tornallyán f. évi szeptember hó 19-én, a hol is 4—7 éves és legalább 158 cm. magas lovak, továbbá 3 $\frac{1}{2}$ évet betöltött csikók fognak vásároltatni.

Tűz. Folyó hó 11-én éjjeli tíz órakor Ratkó-Szuhán tűz ütött ki s elhanyagozta özv. Rohár Andrásné

házát s csak a tökéletes széleslél s a lakosok erélyes s gyors segélye akadályozta meg, hogy az egész község koldusbotra nem jutott. A tűz oka ismeretlen, az ily illuminációknak ritkán akad gazdája.

Öngyilkosság. Ratkó-Lehotán aug. 10-én özvegy Lesták Mária 55 éves a háziak távollétében saját lakásán felakasztotta magát. Öngyilkossága okául állítják saját gyermekeivel való folytonos zsörtölődést és tulságos pálinka élvezetet. Temetése bár nagy részvét mellett egész esendően, harangozás, lelkész, tanító kísérete nélkül 12-én történt, teteme a többi üdvözült halottak sorain kívül helyzetetett örök nyugalomra.

Medvék a gömőri magas hegyekben. Sok a maczko az idén megyszerte a magasban fekvő erdőségekben. A murányi vár körül ugyiszintén a Poszallón és Szulován többen találkoztak már egyvel-egygyel, amint fiát oktatta málnát szüretelni. Zúliháva körül pedig egyvalami fiatal szuhancot meg is tépáztott. Andrassy Géza gróf. özbakra eserkészve, kettőre bukant rá véletlenül. Úgy látszik az idenre szép vadászéved ígérkezik.

Leütött a villám. F. hó 16-án a klenőzei határban a villám egy Király J. nevű 11 éves fiút agyon sújtott. A múlt hónapban épen a nevezett fiú szüleinek házát hanvasztotta el a villám, mely alkalommal édes anyja csak nehezen tudta az égő házból kimenteni. Szomorú meglepetés fogja érni az apát, ki valahol az alföldön arat, hogy családjának megszerezze a mindennapi kenyeret.

Hatál ő felségének szintén rossz aratása volt vármegyénkben az elmúlt hónapban, legalább így jelenti a megyei főorvos. Az egészség felelmetesen dühöng mindenfelé. Gratulálunk ő felsége hanyagságához az — élőknek. De mit eszik majd ez a sok életben maradt ember ha már a krumpli is megromlott . . .

Királyunk a nép szívében. Hogy ő Felségét hű magyar népe mennyire szereti, bizonyítja egy hozzád beküldött verszet, melynek szerzője id. Simon András 73 éves osgyáni földműves ember. A jó öreg soha sem ta-ult prosodiat, de a ritmus iránt való érzéke tisztább sok elismert tekintélyű vidéki poetánál. Ime a verszet:

Felséges Apostoli Királyunknak Első Ferencz Józsófnak születésnapjára:

„Üdvözlég vidám nap, tárgya örömlünknek,
A mely léteit adtál Ferencz Józsefünknek;
Te születt esillagát édes nemzetünknek,
Te adsz örömrést lánoló szívünknek.
Mindig hív a magyar Koronás Fejéhez,
Bizhat is királyá mindig hívségéhez;
Hogyha országára az ellenség éhez,
Kiki örömet nyul vitez fegyveréhez.
Bélna mezején táborba szállani
Királyáért vért esepig kiutani
Kész a magyar bármely tüzet kiállani,
Vagyont, életét kész felajánlani.
Ha leszáll a Béke szeretett honunkra,
Akkor is örömmel nézünk királyunkra.
Az ég sok állást hint keves sajátunkra,
Királyunk is ügyel boldogulásunkra.
Még egyszer üdvözlég kellemes napunk,
Ferencz Józsefünkért zengjen ma szózatunk,
Hasson az egekig szíves áldozatunk
Eljen még sokáig urunk és királyunk,
Hallgass meg őt Isten esedezésünket,
Tartsd meg békességben magyar nemzetünket,
Ha pedig ellenség háborgat bennünket,
Tedd győzedelmessé Ferencz Józsefünket,
Czírpusokát neki immáron készítsünk,
Ez mai napon mind mindnyájan örvendjünk,
Ferencz Józsefünknek kitől szerettünk
Diszjere koronát, koszorut emeljünk.

Tartsd meg a Gondviselés, mely eddig is oly kivételes kezezésben részesítette az agg Királyt még sok sok évekig a népek millióinak nyugalma és békés fejlődése érdekében. Id. Simon András.”

Vegyes hírek.

Kinevezés. A király dapsai Dapsy Vilmost, a bécsi műszaki kat. akadémia tüzérségi osztályának harmadéves növendékét (Dapsy Vilmos nyug. curiai bíró unokáját, Dapsy Viktor fiát) a 6. sz. vartüzérezredhez hadnaggyá nevezte ki.

Országos dalárünnep. Az idei országos dalárünnepély Temesvárott folyt le, főleg a délvideki városok egyesületeinek tömeges részvételével mellett. Az ünnepély jellege teljesen magyaros volt, mi annyival inkább felemlítendő, hogy pár évvel ezelőtt Temesváron és környékén csak saenger-bundok és filharmonische-vereinek voltak, míg ma a „zenekedvelők egyleté”-nek hazafiságát semmi más egyesület nem mulja felül. Hát a mi dalárünkben csakugyan egy szemernyi élet sines . . . ?

Iparos ifjak vándorgyűlése. Aug. 15-én nyílt meg Nagyváradon az iparos ifjak vándorgyűlése, melyen Budapest, Losonez, Rimaszombat, Kolozsvar, Szeged, Szolnok, Keeskemét s még néhány nagyobb város vannak képviselve. Elnökké Ráth Károlyt választották. Ez alkalommal kiállítás is rendeztek, melynek épületét szépen felkészítették.

Az 1848—49-iki szabadságharczi emlékek kiállítását megtekintve, meggyőződünk, hogy a szent ereklyéket — díeső multunk immár esőndes tanuit — bárki is, kibén hazafias szív dobog, nagy élvezettel fogja megtekinteni és sok tanulságot fog belőlük levonhatni. — Az egész kiállítás 7 termet foglal magában. Legérdekesebb tárgyait ezenkívül sok esataképek, arczképek, vértanúink és nagyjaink ereklyéi képezik. A nagy teremből feljutunk a felső nagy terembe. Tiszteletteljes elfogultság érzete vesz itt rajtunk erőt, mert csakhamar észrevesszük, hogy itt minden Kossuth. Látjuk őt családjá körében, a nép között, az országgyűlésen, munkaközben stb., mintegy 250 kép s mindegyik más-más kiadvány. A nagy terem folytatását az aradi szoba képezi. Itt vannak elhelyezve az aradi vértanuk relief szobormintái, melyeket Zala György készített és minden pozsonyi, pesti stb. vértanuk olajfestett nagy képei. A bejárat mellett levő 3-ik nagy teremben van Róna szabadságszobor mintája. Itt van továbbá Osztrovszky József kir. tanácselnök, 1848—49-iki aradi kormánybiztos remek filigran faragványu tabernakulumja, melyet a josefstadi fogságban készített. Ki vannak állítva Osztrovszky egyéb gyönyörű rabfaragványai is, melyek bármely képregő becsületére válnának. E te-

remben van elhelyezve 80 olmuízi magyar rab olajképe is, melyet Tóth Agoston szabadságharczunk derek bajnoka az olmuízi börtönben festett. Képviselve vannak a szabadságharcz különféle fegyverei a primitív kasztól az ágyukig. Husz honvéd fog a kiállításban örködni, valamennyi más 48—49-es honvéd egyenruhában (lesz tüzer, vadász, 5 féle lovas stb.) felelevenítve előttünk a szép mozgalmas napok alakjait. — Valóban nagy és nemes feladatot teljesített a kiállítás rendezőse, midőn szabadságharczunk eme díeső emlékeit ily lehető legteljesebb együttességében és eredetiségében iparkodott a magyar közönségnek bemutatni.

A Bernát István által szerkesztett „Szövetkezés” ez. közzgazdasági folyóirat, mely a szövetkezetek terjesztését tűzte feladatául, most az idén már 8-ik számával lép a közönség elé. Tartalma: I. A szövetkezeti eszme. — II. Agrarius törekvések. — III. Saját erőnkkel. — IV. A prágai Union-bank és az osztrák szövetkezetek. — V. A bázeli fogyasztási szövetkezet. — VI. Szövetkezeti paprika. — VII. Felülvizsgálat az osztrák szövetkezeteknél. — VIII. Az árvák pénze. — IX. Munkások szövetkezetei. — X. A siker kulcsa. — XI. A nők mint a szövetkezők munkatársai. — Rövid közlemények. — Mutatványul közöljük belőle itt, amit „Az árvák pénze” cím alatt ír: „Hazánk népeisége — ugymond — ma is nagy részben földművelésből tartja fenn magát, ennél fogva természetes, hogy az árvák nagyrésze is ezen néposztályhoz tartozik. Jogos kívánság tehát, hogy filléreik azon néposztály javára fordításának, a melyhez ők is tartoznak. Ezt könnyebben és alaposabban nem lehet elérni, mintha ezen pénzekkel a létesülő községi hitelszövetkezeteket támogatjuk. E mellett teljes lesz a biztosság, mert érte nem csupán az adós, hanem a szövetkezet is felel. — Ehez azonban az szükséges, hogy a megyei közvéleményt megnyerjük, ugy a mint az Pest vármegyében történt, hol az árvák pénzéből egy tetemes összeg a közgyűlés határozata alapján a hitelszövetkezetek támogatására fordították. — Kezdetben nem igen lehet a szövetkezetek erre számítani, mert ki kell érdemelni a bizalmat szolid és józan eljárásukkal, meg kell mutatni a a kétkedőknek, hogy nem csupán akarnak, hanem tudnak is jót tenni és járatosak az üzleti életnek az egyszerű emberek előtt sokszor tekervényes utain. Ekkor a megszűlemlő bizalommal együtt kezöbke fog jutni az árvák pénze is és nekünk erős meggyőződésünk, hogy azt hüben és lelkiismeretesebben fogják kezelni, mint azok, a kik azoknak eddig oly sokszor hüben sáfárai voltak. — Ebből az üzletből mind a két félnek haszna lenne, mert az árvák pénze nem vonatnék el a tőkében ugy sem gazdag faluból azért, hogy szaporítsa a takarékpénztárak betéteit, melyek utóbbi időben ugy is annyira fölszaporodtak, hogy elhelyezésük az igazgatóknak elég gondot okoz: nem is adatnának ki kölcsön gyanánt nagybirtokosok vagy vállalkozók, hanem szolgálóknak annak a falunak, annak a földművelő osztálynak emelésére, a melytől eredtek s a melynek a támogatásra annál inkább szükség van, mert bizony a törvényhozás, érdekeivel igazán keveset törődik. — Azoknak, kik a pestmegyeiek példájára szövetkezetek alapításán törik fejüket, jó lesz az árvák pénzének kezelését figyelemmel kísérni, s egy megfelelő alkalommal felhívni a közvélemény figyelmét arra, mit e czikkben fejtegettünk. Hy módon könnyen szerezhetnek kettős érdemeket a szövetkezetek és az árvák ügyében, e mellett biztosabb alapra állhatnak saját maguk is. — Annyit azonban eleve is ki kell mondanunk, hogy a dolog könnyen, nehézségek nélkül menni nem fog, fegyverkezni kell tehát ezek legyőzésére is.”

Chicagói vilákiállítás. A Chicagóban rendezendő vilákiállításra résztvevő külföldi kiállítók részére szóló szabályzat a miskolczi kereskedelmi és iparkamara helyiségében megtekinthető.

Bakanacs. csizma stb. szállítás. A cs. és kir. közös hadügyi miniszterium pályázatát hirdet, a közös hadsereg részére 1892. évben szükséges s a magyar szentkorona területén lévő kispár részére fentartott 13213 pár bakanes, 2306 pár lovas és 577 pár huszár csizma, 1670 drb nadrágszűz s más jelentékeny mennyiségű szűjkek s más szükségletek szállítására. Az ajánlatok ugy a kispáros, mint a kispárosokból alakult szövetkezet, tehát egy-egy kispáros rész szállítása 500—1500 frt értékig terjedhet. Ajánlatok f. évi november hó 30-ig nyújtandók be. Ezen, a hazai kisparra nézve nagy fontossággal bíró szállításra az érdekeltek figyelmét a miskolczi kereskedelmi s iparkamara azzal hívja fel, hogy felvilágosítást és utbaigazítást szivesen nyujt.

A házalás eltiltása Gyöngyösön. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur f. é. július 31-én 45578. sz. alatt kelt magas rendeletével Gyöngyös város által 1890. decz. 23. tartott képv. testületi közgyűlésen alkotott azon szabályrendeletét, mely által a házaló kereskedés a nevezett város területén, bizonyos vidékek lakóinak épségben tartása mellett eltiltatott, jóváhagyta, miről a miskolczi keresk. s iparkamara az érdekelt közönséget értesíti.

Hivatalos közlemények.

Pályázati hirdetmény.

A vármegyei főszámvevő elhunytával üresedésbe jött tiszti állomás, mely 1000 frt évi fizetés 200 frt labkér illetményvel javadalmaztatik, az 1886. évi XXI. t. cz. 80. §-a értelmében főispáni kinevezés útján fogván betöltetni, kik ez állomást elnyerni ohajtják, képesítési okmánnyal felszerelt kérvényüket folyó évi **szeptember hó 15-éig** bezárólag főispán ur ő méltóságára czimezve nyujtsák be.

Rimaszombat, 1891. évi augusztus 18-án.

Alispán helyett: **Ujházy**, főjegyző.

Szerkesztői üzenetek.

Kokova. Szinte sajnáljuk félre tenni a szépen írt levelet. Kár, hogy kevés volt a magja. Több húst, kevesebb szószszal. Telik még onnét időről-időre. Egyébként — köszönet.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernát István.**

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására adni, hogy üzletemben különféle **nemes faju**

DINNYE

— mint turkesztán és ananász — kapható.

Ajánlom ezen kívül **gróli, ementhali, gorgonzola, pármái, imperial, kishéri, roundor és kíneseim-féle**

csemege-sajtjainat.

Szalámi, irós-vaj, liptói és kárpáti-turó üzletben mindig friss készletben kapható.

Végül melegen ajánlom jó hírnévnek örvendő, minden nap friss sütésű

fehér és barna kenyereimet.

Vasárnaponként kenyér a belső lakásban kapható.

Kiváló tisztelettel

KOHN ADOLF. (Jánosi-utca.)

Helyszüke miatt eladó!

Fajbaromfi tavalyi és idei kelésűek helyszüke miatt eladók. — Az állatok lakásomon (Rimaszombat, Ujváros-utca 11. sz. a.) bármikor megtekinthetők.

Suszték Lajos, mészáros.

Hirdetmény.

338. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtható **Bodon Antal** reeskei lakos végrehajtást szenvedő elleni 19 ftr 63 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszécsi kir. járásbíró) területén lévő Radnóth községben fekvő a radnóthi 84-ik sz. tjkvben foglalt nemesi birtokból Bodon Antal reeskei egyharmad (1/3) jutalékára az árverést 352 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi szeptember hó 9-ik napján** délelőtti 10 órakor Radnóth községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 35 ftr 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi márcz. hó 17-én.
A r-szombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Aitdorffer, kir. törv. bíró.

Hirdetmény.

1669. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **tiszolczi köleson-segélyző szövetkezet** végrehajtható **Benesik János** kokovai lakos végrehajtást szenvedő elleni 180 ftr tőkekövetelés és ennek még pedig 60 ftr után 1890. évi január 7-től, 120 ftr után 1889. évi december hó 10. napjától járó 8% kamatai, 14 ftr per, 6 ftr 35 kr. végrh. kérvényi, 7 ftr 45 kr. árverési kérvényi, öz. Hreska Imréné sz. Szilpovszky Emiliának ugyan az ellen 100 ftr tőke, ennek 1890. októbertől járó 6% kamatai, 16 ftr 49 kr. per, 5 ftr 80 kr. végrh. kérvényi és a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszombati kir. járásbíró) területén lévő Kokova községben fekvő a kokovai 145. sz. tjkvben foglalt Benesik János nevén álló A. 1—2. 4—9. s. sz. foglalt 3/8. urb. telek, 63. számú ház és urb. erdő s legelő illetményre az árverést 543 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891-ik évi október hó 19-ik napján** délelőtti 10 órakor Kokova községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 54 ftr 30 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi április hó 21. napján.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Vozáry Gy. kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

7334. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Weisz Herman** pádári lakos végrehajtható **Simon Danoso Gergely** pádári lakos végrehajtást szenvedő elleni 26 ftr 08 kr. tőkekövetelés és ennek 1883. évi június hó 14. napjától járó 8% kamata, 7 ftr 10 kr per, 5 ftr 95 kr. végrh. és 6 ftr 15 kr. árverési kérvényi és a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszécsi kir. járásbíró) területén lévő Pádár községben fekvő a pádári 61-ik számú tjkvben foglalt. A. 7—29. sz. a. foglalt ingatlanokból Simon Danoso Gergely nevére 1/2 részben jegyzett beltelek, azon épült 40. sz. a. ház, melléképületek, szántóföld, rét és 1/8. urb. telek utáni erdő és legelő birtok illetőségre az árverést 615 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb

megjelölt ingatlanok az **1891. évi augusztus hó 26-ik** napján délelőtti 10 órakor Pádár községben a községi bíró háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 60 ftr 15 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. február hó 11-én.
A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Aitdorffer, kir. tszéki bíró.

Dr. KALOCSAY BÉLA

köz- és váltó ügyvéd irodája
Rimaszombatban a Kmetty-
(ezelőtt Pokorágyi)-utczában
6. házszám alatt van.

Hirdetmény.

1610. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtható **Vasas Ferencz, László és kisk. Vasas Amália** végrehajtást szenvedők elleni 86 ftr 16 kr. tőkekövetelés és ennek 1886. évi október hó 1. napjától járó 6% kamatai 4 ftr 10 kr. végrh. kérvényi, 4 ftr 45 kr. árverési kérvényi és a még felmerülő költségek iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszécsi kir. járásbíró) területén lévő Uraj községben fekvő az uraji 5. sz. tjkvben Vasas László és kisk. Vasas Amália nevén álló A. 1—15 s. sz. 1/15. urb. telekre, 30/a számú házra 587 ftr, az uraji 102. sz. tjkvben foglalt Vasas Ferencz nevén álló A. 1—15 s. sz. 1/15. urb. telekre 30. sz. házra urb. erdő s legelő és közös maradvány föld illetményre az árverést 587 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi október hó 8-ik napján** délelőtti 10 órakor Uraj községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, vagyis az uraji 5. sz. tjkvi ingatlanokra 58 ftr 70 kr. az uraji 102. sz. tjkvbeni birtokra 58 ftr 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi április hó 21. napján.
A r-szombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság.
Vozáry Gy. kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

535. sz. — A néhai Miks Ferencz négyatekájához tartozó Rózsa- és Kohári-utczai ház és belsőség felül ígérlet folytán — esetleg továbbá a pokorágyi-utczai kert belsőség f. év aug. hó 22-dik napjának d. u. 2 óráján önkéntes árverés útján Rimaszombat város árvaszékénél el fog adatni, a venni szándékozik azzal hivatnak meg, hogy az árverési feltételek Huszt Lajos árvaszéki előadónál megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat, r. t. város árvaszékének 1891. évi augusztus 4-én tartott üléséből.

Szabó György, árvaszéki elnök.

Hirdetmény.

A nagy-rőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy Palicz Mária** végrehajtható **Bánik György** végrehajtást szenvedő elleni 800 ftr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-rőcei kir. járásbíró) területén lévő Ispánmező község határában fekvő a Bánik György tulajdonát képező ispánmezői 25. és 6. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra az árverést 542 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi október hó 2-ik napján** délelőtti 10 órakor Ispánmezőn a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőcén, 1891. évi február hó 19.
A n.-rőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Eladó malom.

A pelsüezi közbirtokosság tulajdonát képező 4 vízi kerékkel ellátott, alól esapó malom vízjoggal, kendertörővel, udvarral, kerttel és mintegy 1248 □ öl réttel a folyó év szeptember hó 7-én délelőtti 9 órakor Pelsőczőn a városházán nyilvános árverés útján el fog adatni. Venni szándékozik meghivatnak. A bánatpénz 100 ftr o. ért., zárt ajánlatok is elfogadhatnak. — Feltételek addig is megtudhatók az igazgatónál.

Pelsőczőn, 1891. évi július 31.

Fridrich Vilmos,
közbirtokossági igazgató.

Hirdetmény.

A rimaszombati kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Löcherer Tamás** s nejének, **Rajesok Rozália** elnei önkéntes árverés ügyében a rimaszombati 45. sz. tjkvben foglalt Rajesok Rozália, Löcherer Tamás neje Záborszky Cornélia nevén álló 51. hrsz. alatt álló udvar, kert és 30. sz. házra az újabb árverést 720 ftr kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi szeptember hó 24-ik napján** délelőtti 10 órakor a rimaszombati kir. törvényszék tkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 72 ftrót készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1891. évi június hó 26-án.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Vozáry Gy. kir. tszéki bíró.

Szactalan és nyomban száradó

0 mtrre
1 gr.
1 50 kr.

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYMÁZT

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használatosak legyenek, mivel a kelt mázolás szag és lassú, ragadós száradás, mely az olaj steknek és az olajtaknak sajátja, elkerülte. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgyval feltörölhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg ke i különözetni!

színezett szobapalló-fénymázt,
sárgásbarnat és mahagonb rnat, mely akár csak az olajfesték fedi be a pallót s egyuttal kényt is ad. Ezert egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen betű minden foltot, k rabbi mázolást s b; van aztán

tiszta fénymáz (színezetlen)
új pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékekkel már beázott egézen új pallókra való. Csak fényt ad, emeltozva nem fedi el a tamarát.

Postacsomag, körllés 31.30 négyezsg mtr. (két középnyagságú szobára való) 3 ftr. 80 kr., vagy 9/2 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Műanyagok és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vizsgálni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 150 éve letező gyártmányt októle utanozzak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a c élnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénymázok feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága. K. Berlin.
Kapható Rimaszombatban: **BRAUN ZSIGMOND** vaskereskedésében.

Hirdetmény.

A nagy-rőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy Palicz Mária** végrehajtható **Petrás András** végrehajtást szenvedő elleni 400 ftr tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagy-rőcei kir. járásbíró) területén lévő Ispánmező község határában fekvő a Petrás András ispánmezői 70. sz. tjkvben foglalt birtokára az árverést 335 ftrban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi október hó 5-ik napján** délelőtti 10 órakor Ispánmezőn a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881-ik évi LX. törvényezikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagy-Rőcén, 1891. évi február hó 18.

A n.-rőcei kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Molitorisz, kir. jbró.